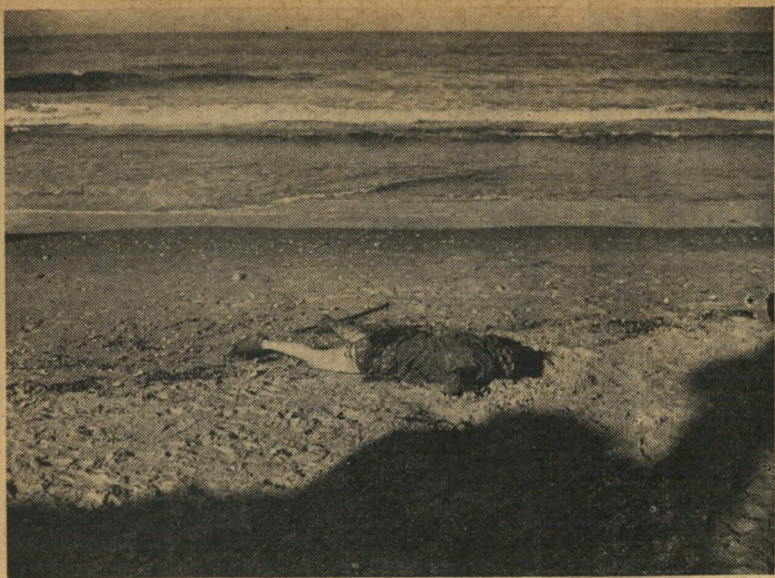

אפילו לערבים!

«כן, שמענו עליכם. אתם נלחמים בעד הצ'ק אפילו בשביל ערבים!» הבחור שאמר זאת התכוון להעליב. הוא רק חילק לנו אחת המחמאות הגדולות ביותר שאפשר לתת לעתון. הבחור הנרגז היה מזכירו של מושב בן-עמי, בגליל המערבי, לאחר שפרסמנו רפורטזיה על היחסים בין אנשי המושב לאנשי הכפר הערבי הקטן אום אל-פראג. גם כאשר ניהלו תושבי רמלה העיראקים מסע נגד תושבי הרובע הערבי, לא שתק העולם הזה. חולית-הכיסוי שנשלחה למקום מסרה על מקרי האלימות הבין-עדתיים, על דקירות והתקפת בתים, הוהירה מפני צרות-עין מכווערת שהידורים עצמם היו קורבנות שלה משך דורות.

לונה גרסי נרצחה על שפת ימה של יפו. תמונה זו צולמה על ידי צי"מי המשטרה. היססנו זמן רב אם מותר לנו לפרסמה, לגלות את הוועה במערומיה. אחרי היסוס רב היתה ההחלטה חיובית. יחסינו עם המשטרה, שהיו מצויינים, נבעו מגישתנו לעניינים פליליים. תמיד אשתדלנו להראות את הצד הלא-רומנטי והלא-כל-כך סנסציוני ומבריק של עולם הפשעים. גם קשיי השוטרים במילוי תפקידם תמיד הוערכו נכונה.

גופה על שפת הים

מאבק על הדת

העולם הזה הוא עתון אוביקטיבי. הוא מתאר את המציאות. רק לעתים רחוקות מאד נקט רמז של

עמדה. אחד המקרים האלה היה כשקוניונקטורה מפלגתית חולפת איפשרה לשר-התחבורה המנוח להגשים את חלום חייו: לאסור את התחבורה בשבת. העתונות המפלגתית שתקה ברובה, כי בכל מפלגה יש בוחרים דתיים. העולם הזה נרתם למאבק הגדול. הוא חשף את מערומי הקנוניה שייצגה לרחבי דתות זו. דת הקהל הכריחה את הממשלה לבטל את הצו.

הצר השני

תמונה זו נלקחה מתוך עתון מצרי. היא מראה ילדה ערביה שנהרגה באחת מהתלקחות הגבול התדירות. תפקידו של מדור במרחב הוא לתאר, בצורה זו, את הלכי רוחם של הערבים והגורמים הקובעים את יחסם לישראל.

